

I. Na počátku byl „Čech a Němec“.	Kapitola pohříchu staro-světská	7
II. Proč vlastenec Jan Hýbl přijel z Prahy až do Chlumce a proč jeho přjezd pobouřil pana kancelářského Breczinu a doktora Karmantoho	16	
III. O slavném rozhodnutí chlumeckých pánů herců z libosti	30	
IV. Překvapení za překvapením	44	
V. Co viděli pan otec Vrchota, pan starý Pšenička a vinopalník Korbílek pod prastarým jilmem Moranou v lese	66	
VI. Učitelské trápení a marné zálety pana kancelářského	76	
VII. Ještě o učitelském trápení a o závažných převratech v slovech i myslích	86	
VIII. O dalších převratech v myslích a srdečích	106	
IX. Jak si pan Shakespeare tropil šašky z pánu hercu z libosti a jak doktor Karmanti zapomněl na své dobré vychování. Kapitola melancholická	139	
X. Ó tempora Josephi! Ó tempora visitationis!	155	
XI. O jedné hubičce, aneb jak chlumečtí páni vlastenci přišli ze staročeské merendy v Novém Bydžově rovnou do bláta a z bláta do louže	172	
XII. O dívčí válce. Kapitola dramatická	204	
XIII. Noc, v níž se zrodil „Rohovín Čtverrohý“. Kapitola zpočátku učená, v prostředku nezbedná a na konci zamílovávaná	228	
XIV. Vivat poeta! Vivat Václav Kliment Klicpera!	242	
XV. Naposledy o učitelském trápení a jiných příhodách	257	
XVI. Jak pan Jeník Hýbl et consortes proměnil bílý den v nejčernější noc a proč právě toho dne vedly všechny cesty do Chlumce	277	
XVII. Jak byl „Rohovín Čtverrohý“ poprvé provozován a jak chlumecké panenky při té velké rebelii smíchu ostrouhaly... Kapitola nad jiné památná	289	
XVIII. Quod licet Jovi, non licet bovi, aneb jak učitelský mládenec ke škole za pohlavek přišel	317	
XIX. Jak se přihodilo, že se hradecký pan biskup, novobydžovský krajský hejtman a Jeho Jasnost hrabě Kinský, ano, i sám hraběcí aktuár doktor Karmanti stali rebelanty... A jak potom pan krajský i kancelářský Breczina na usměvavé rebelanty „vyzrálí...“	330	
XX. Všechno se v dobré obráti, anebo o ženském filozofování, o svatbách a rebeliích, o lásce a vzpomínání. Kapitola po zásluze starosvětská	355	
Doslov	367	
Václav Kliment Klicpera a „Rohovín Čtverrohý“	369	